

I

(Резолюции, препоръки и становища)

ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪВЕТ ЗА СИСТЕМЕН РИСК

ПРЕПОРЪКА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪВЕТ ЗА СИСТЕМЕН РИСК

от 24 септември 2020 година

относно идентифициране на правни субекти

(ЕССР/2020/12)

(2020/С 403/01)

ГЕНЕРАЛНИЯТ СЪВЕТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪВЕТ ЗА СИСТЕМЕН РИСК,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск ⁽¹⁾, и по-специално член 3, параграф 2, букви а), б), г) и е) и членове 16—18 от него,

като взе предвид Решение ЕССР/2011/1 на Европейския съвет за системен риск от 20 януари 2011 г. за приемане на процедурен правилник на Европейския съвет за системен риск ⁽²⁾, и по-специално член 15, параграф 3, буква д) и членове 18—20 от него,

като има предвид, че:

- (1) Световната икономика се основава на сложна, тясно свързана и изключително комплексна мрежа от финансови операции, които са създадени от огромен брой трансгранични договори с ефекти, разпростиращи се по целия свят. Тази мрежа включва не само финансови институции, но и всички субекти, които имат взаимоотношения помежду си и с финансовите пазари. Прекъсването на една ключова връзка в тази мрежа има потенциала да доведе до разпадане на големи части от цялата мрежа със значителни глобални последици. Ясното идентифициране на отделните субекти и връзките между тях е ключово изискване за изготвянето на надеждна карта на глобалния икономически и финансов пейзаж, което е необходимо, за да се намали верижната дестабилизация.
- (2) Финансовата верижна дестабилизация възниква, защото финансовите и нефинансовите субекти са свързани чрез финансови операции, както и чрез финансови активи и пасиви. Каналите за верижна дестабилизация се създават чрез пряка експозиция посредством връзки между финансовия и нефинансовия сектор, а също и чрез непряка експозиция, когато субектите съставляват част от една и съща група. Верижната дестабилизация между финансови и нефинансови субекти може да се разпростре в двете посоки и се проявява по-драстично по време на кризи. По този начин финансовата криза може да се разпространи от финансовия към нефинансовия сектор, както се вижда от несъстоятелността на инвестиционната банка Lehman Brothers през 2008 г. Икономическа криза може да се разпространи от нефинансовия във финансовия сектор, вследствие например на свръхзадлъжнялостта на нефинансовите субекти или на тежка криза на търсенето или предлагането. Икономическите и финансови ефекти от кризата, причинена от пандемията от коронавирус (COVID-19), дават пример за тесните взаимовръзки между нефинансовия и финансовия сектор. Следователно осигуряването на правилна идентификация на нефинансовите субекти е също толкова важно, колкото и правилната идентификация на финансовите субекти, за да се гарантира финансова стабилност.

⁽¹⁾ ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 58, 24.2.2011 г., стр. 4.

- (3) Големите финансови групи, като тези на глобалните системно значими институции (Г-СЗИ), имат много сложни правни структури, които концентрират множество задължения, като болшинството от тях са големи. Г-СЗИ често имат значителен брой дъщерни дружества и/или международни клонове и си взаимодействат с множество големи контрагенти. Несъстоятелността на една или повече такива Г-СЗИ би имала отрицателно въздействие върху финансовата система в много страни и, в по-широк аспект, върху световната икономика. Създадени са политики за намаляване както на вероятността от несъстоятелност на Г-СЗИ, така и на въздействието от такава несъстоятелност. Последната цел може да бъде постигната чрез подобряване на мерките за глобално възстановяване и реструктуриране. Колкото по-сложна е груповата структура, толкова по-големи са разходите и времето, необходими за нейното възстановяване и реструктуриране. Следователно идентифицирането на такива групи, както и на техните правни субекти и цялостната структура, е от решаващо значение за осигуряване на финансова стабилност.
- (4) През 2012 г. Г-20 одобри препоръките на Съвета за финансова стабилност (СФС) относно рамката за разработване на глобална система за идентификационен код на правния субект (ИКПС) за страни по финансови операции и насърчи глобалното приемане на ИКПС в помощ на органите и участниците на пазара при идентифициране и управление на финансовия риск ⁽³⁾. След въвеждането си ИКПС е приет от повече от един милион субекти в повече от 200 държави. Използването на уникален, изключителен и универсален идентификационен код на правния субект е увеличило способностите на органите да оценяват системните и развиващите се рискове и да приемат коригиращи мерки. По-специално, ясното идентифициране на договорните страни в мрежа от глобални финансови договори, обработвани по електронен път с много висока скорост, позволява на органите да използват съществуващите технологии за анализ на взаимосвързаността, идентифициране на потенциални вериги на дестабилизация и проследяване на злоупотреби на пазара за целите на финансовата стабилност. ИКПС също така придоби решаващо значение за свързване на съществуващи набори от данни с подробна информация за субекти от множество източници.
- (5) През 2017 г. лидерите на Г-20 приветстваха препоръки за насърчаване на използването на общи идентификатори за субекти, по-специално ИКПС. ⁽⁴⁾ Въпреки това през 2019 г. в тематичен преглед на прилагането на ИКПС СФС изброи набор от предизвикателства, които все още стоят пред системата ИКПС ⁽⁵⁾. Те включват ниската степен на приемане на ИКПС от субекти извън пазарите на ценни книжа и извънборсови деривати; моментни изблици на издаване след приемането на регламенти на Съюза като Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾ (обикновено наричан „EMIR“) и Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁷⁾ (обикновено наричан „MiFIR“) без устойчив растеж във времето; недостатъчното ниво на доброволно приемане на ИКПС; и ограниченото приемане на ИКПС от нефинансови субекти. Освен това докато повечето предприятия майки от групите на Г-СЗИ имат ИКПС, обхватът обикновено не се разпростира върху всички международни дъщерни дружества и клонове или всички контрагенти.
- (6) Европейският съвет за системен риск (ЕССР) отговаря за макропруденциалния надзор на финансовата система в рамките на Съюза. При изпълнението на задачите си ЕССР следва да допринася за гарантиране на финансовата стабилност и за намаляване на отрицателните въздействия върху вътрешния пазар и реалната икономика. За тези цели наличието и широкото приемане на световен уникален идентификатор за недвусмислено идентифициране на субекти, участващи във финансови операции, е от ключово значение. Ниската степен на приемане на ИКПС, посочен по-горе, представлява фактор, който може да попречи на надеждността на анализа на финансовата стабилност, затруднявайки точната оценка и сравняване на рисковете на националните пазари. Следователно трябва да се обърне внимание на съществуващите пропуски в приемането на ИКПС.
- (7) Целта на настоящата препоръка е да допринесе в съответствие с мандата на ЕССР за предотвратяването и намаляването на системните рискове за финансовата стабилност в Съюза чрез установяване на системно използване на ИКПС от субекти, участващи във финансови операции. За да се постигне тази цел, настоящата препоръка е насочена към въвеждането на правна рамка на Съюза за еднозначно идентифициране на правни субекти, участващи във финансови операции чрез ИКПС, и за по-систематично използване на ИКПС във връзка с надзорната отчетност и публичното

⁽³⁾ Вж. „Декларация на лидерите на Г-20“, достъпна на уебсайта на Г-20 <https://g20.org/en/g20/Documents/2012-Mexico-Leaders-Declaration0619-loscabos.pdf>

⁽⁴⁾ Вж. „Приложение към Декларацията на лидерите на Г-20: План за действие на Г-20 от Хамбург“, достъпно на уебсайта на Г-20 https://www.g20germany.de/Content/DE/_Anlagen/G7_G20/2017-g20-hamburg-action-plan-en__blob=publicationFile&v=4.pdf

⁽⁵⁾ Вж. „Тематичен преглед на прилагането на идентификационния код на правния субект“, достъпно на уебсайта на СФС <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P280519-2.pdf>

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

⁽⁷⁾ Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 84).

оповестяване. Имайки предвид сроковете за приемане на такава рамка на Съюза, ЕССР препоръчва на съответните органи да продължат и систематизират усилията си за насърчаване на приемането и използването на ИКПС, упражнявайки за тази цел различните регулаторни или надзорни правомощия, които са им предоставени от националното право или от правото на Съюза.

- (8) Като първа цел препоръката е насочена към гарантиране, че всички правни субекти, установени в Съюза, които участват във финансови операции, получават и поддържат ИКПС. Приемането на ИКПС в Съюза се дължи главно на регулаторни изисквания, установени в законодателни актове като Регламент (ЕС) № 648/2012, Регламент (ЕС) № 600/2014, Регламент (ЕС) 2015/2365 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁸⁾ и Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁹⁾. Тези изисквания се прилагат за субекти, участващи в операции с извънборсови деривати, в операции с деривати и други финансови инструменти, търгувани на местата за търговия, и в операции за финансиране на ценни книжа, както и за емитенти на ценни книжа. Други законодателни и незаконодателни актове, като например Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁰⁾, приложим за кредитни и финансови институции, и Препоръката на Европейския банков орган (ЕБО) относно използването на идентификационния код на правния субект (ИКПС) ⁽¹¹⁾, както и Насоките на Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППО) относно употребата на идентификационния код на правния субект (ИКПС) ⁽¹²⁾, също изискват или препоръчват използването на ИКПС. Въпреки това, няма единен подход на пазарите и използването на ИКПС понастоящем не се разпростира върху нефинансовите сектори, оставяйки покритието на ИКПС фрагментирано, а редица важни сектори изключени от него. Правната рамка на Съюза, регулираща използването на ИКПС в Съюза, би постигнала съгласувано прилагане във всички сектори на икономиката, увеличавайки по този начин ползите, произтичащи от използването на ИКПС. Междувременно и докато не бъде приета такава рамка, поднадзорните субекти в Съюза следва да бъдат насърчавани да получат ИКПС, а органите, които упражняват надзор върху тях, следва, доколкото е разрешено от правото, да изискват от тях да имат ИКПС.
- (9) Принципът на пропорционалност следва да се прилага, за да се избегне допълнителна тежест на разходите. Например законодателството на Съюза може да освободи по-малките субекти, които не са част от по-голяма група, от изискването за получаване на ИКПС или да изисква ИКПС да им бъде предоставен безплатно. Разглеждането на аспектите на разходите за ИКПС чрез пропорционален подход е от много голямо значение, тъй като методите за идентифициране на правните субекти се различават в различните юрисдикции. В рамките на Съюза съществуват национални и други идентификатори, които се използват за покриване на специфични нужди. Например, Единният европейски идентификатор (European Unique Identifier (EUID)) се използва в Системата за взаимно свързване на търговските регистри (Business Registers Interconnection System), за да се осигури оперативна съвместимост между търговските регистри на държавите членки. Независимо от това ИКПС като глобален идентификатор, който има за цел универсално покритие и намира много разнообразно приложение, е по-подходящ за целите на мониторинга на финансовата стабилност предвид важните взаимовръзки, които съществуват между субектите в Съюза и в трети държави. ЕССР счита, че търговските регистри в целия Съюз биха могли да играят роля при разпределянето на ИКПС, заедно с националните идентификатори и EUID.
- (10) Откакто ИКПС стана достъпен, националните надзорни органи и европейските надзорни органи (ЕНО) настоятелно насърчават ИКПС и използването му във връзка с изискванията за отчетност. Пропуските в тази област обаче остават. Поради това втората цел на препоръката е да осигури системно и всеобхватно използване на ИКПС за идентифициране на субекти при отчитането на финансова информация. Първо, ако от субекта на задължението за отчитане, се изисква да притежава ИКПС, за да се идентифицира, това би позволило на органите да идентифицират еднозначно субекти в различните рамки за отчитане. Второ, ИКПС следва да се използва по-систематично и всеобхватно за идентифициране на други субекти, за които отчетната единица също е задължена да предоставя информация. Такива субекти включват, но не се ограничават до емитенти на финансови инструменти, контрагенти по финансови операции и свързани лица.

⁽⁸⁾ Регламент (ЕС) 2015/2365 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. относно прозрачността при сделките за финансиране с ценни книжа и при повторното използване, и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 1).

⁽⁹⁾ Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).

⁽¹⁰⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁽¹¹⁾ Препоръка относно използването на идентификационния код на правния субект (ИКПС) (ЕВА/REC/2014/01), достъпна на уебсайта на ЕБО <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/supervisory-reporting/consultation-paper-draft-recommendation-on-the-use-of-legal-entity-identifier-lei>

⁽¹²⁾ Насоки относно употребата на идентификационния код на правния субект (ИКПС) (ЕИОРА-BoS-14-026), достъпни на уебсайта на ЕОЗППО https://www.eiopa.europa.eu/sites/default/files/publications/eiopa_guidelines/lei_gls_en_ori.pdf

- (11) Субект, за който трябва да се отчита финансова информация, може да няма ИКПС. Такъв е случаят например когато установен в Съюза субект е освободен съгласно принципа на пропорционалност или когато установен в трета държава субект не е придобил ИКПС. Вече се прилагат различни законодателни разпоредби за ограничаване на достъпа на субекти без ИКПС до финансовите пазари в Съюза. Правилото съгласно Регламент (ЕС) № 600/2014, което е известно като правилото „без ИКПС няма търговия“, е от решаващо значение за приемането на ИКПС в Съюза, изисквайки ИКПС като предварително условие за достъп до пазари на Съюза. ⁽¹³⁾ В случаите когато липсата на ИКПС не е оправдана, ЕССР насърчава адресатите на настоящата препоръка да приемат подобен на правилото „без ИКПС няма търговия“ подход, когато това е подходящо.
- (12) Откакто ИКПС стана достъпен, националните статистически органи, националните надзорни органи и ЕНО също насърчават ИКПС и използването му във връзка с публични оповестявания. ИКПС се използва доброволно или се изисква да бъде използван в определени публични регистри, при публикуване на резултати от стрес тестове и при други задължителни или доброволни оповестявания на данни. Въпреки това, ИКПС все още не се използва систематично, тъй като това не е станало задължително във всички случаи, независимо дали съгласно правото на Съюза или националното право. За да допринесат за третата цел на настоящата препоръка – насърчаване на осведомеността и използването на ИКПС от широката общественост и улесняване достъпа на широката общественост до фирмената информация чрез използването на ИКПС – съответните органи следва допълнително да подобрят и систематизират позоваванията на ИКПС при разкриването на информация за субектите.
- (13) Настоящата препоръка е изготвена, като се вземат предвид текущите международни и европейски инициативи в областта, включително например предложенията на СФС в неговия тематичен преглед през 2019 г. относно прилагането на ИКПС, посочен по-горе.
- (14) Настоящата препоръка не засяга правомощията на централните банки в Съюза при провеждането на паричната им политика.
- (15) Препоръките на ЕССР се публикуват, след като адресатите бъдат информирани и след като Генералният съвет информира Съвета на Европейския съюз за намерението си да направи това и му предостави възможност да реагира,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

РАЗДЕЛ 1

ПРЕПОРЪКИ

Препоръка А – Въвеждане на рамка на Съюза за използването на идентификационния код на правния субект

1. На Комисията се препоръчва да предложи законодателството на Съюза да включва обща правна рамка на Съюза, уреждаща идентифицирането на правни субекти, установени в Съюза, които участват във финансови операции чрез идентификационния код на правния субект (ИКПС), като се отчита надлежно принципът на пропорционалност, имайки предвид необходимостта да се предотврати или смекчи системният риск за финансовата стабилност в Съюза и по този начин да се постигнат целите на вътрешния пазар.
2. На Комисията се препоръчва да предложи законодателството на Съюза, което налага задължение на правните субекти да отчетат финансова информация, като същевременно се отчита принципът на пропорционалност, както е посочено в Препоръка А, параграф 1, да включва задължението за идентифициране чрез ИКПС:
 - а) на правния субект на задължението за отчитане; и
 - б) на всеки друг правен субект, за който трябва да бъде отчитана информация и който има ИКПС.
3. На Комисията се препоръчва да предложи законодателството на Съюза да включва задължение на органите да идентифицират чрез техния ИКПС правните субекти, за които те публично разкриват информация и които имат ИКПС, като се отчита надлежно принципът на пропорционалност, както е посочено в Препоръка А, параграф 1.

⁽¹³⁾ Вж. член 13, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/590 на Комисията от 28 юли 2016 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за докладването на сделки пред компетентните органи (ОВ L 87, 31.3.2017 г., стр. 449), който предвижда, че „Инвестиционният посредник не предоставя услуга, водеща до налагане на задължение за представяне на отчет за сделка, сключена от името на клиент, който има право на идентификационен код за юридическо лице, преди да получи идентификационния код за юридическо лице от въпросния клиент“.

Препоръка Б – Използване на идентификационния код на правния субект до евентуалното въвеждане на законодателство на Съюза

До предприемането на действия от Комисията в изпълнение на препоръка А и до евентуалното въвеждане на съответното законодателство на Съюза се препоръчва, доколкото е разрешено от закона и при спазване на принципа на пропорционалност:

1. съответните органи да изискват или, когато е приложимо, да продължават да изискват всички правни субекти, участващи във финансови операции в рамките на техните надзорни правомощия, да имат ИКПС;
2. при изготвянето, налагането или изменението на задълженията за финансово отчитане органите включват или, когато е приложимо, продължават да включват в такива задължения задължение за идентифициране чрез ИКПС:
 - а) на правния субект на задължението за отчитане; и
 - б) на всеки друг правен субект, за който трябва да бъде отчитана информация и който има ИКПС;
3. органите идентифицират или, когато е приложимо, продължават да идентифицират чрез техния ИКПС правните субекти, за които публично разкриват информация и които имат ИКПС.

РАЗДЕЛ 2

ИЗПЪЛНЕНИЕ

1. Определения

За целите на настоящата препоръка се прилагат следните определения:

- а) „съответни органи“ означава:
 - i) националните компетентни или надзорни органи, определени в актовете на Съюза, посочени в член 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁴⁾, Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁵⁾ и Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁶⁾;
 - ii) ЕЦБ съгласно член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета ⁽¹⁷⁾;
 - iii) определени органи съгласно дял VII, глава 4 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁸⁾ или член 458, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - iv) макропруденциални органи с целите, договореностите, задачите, правомощията, инструментите, изискванията за отчетност и другите характеристики, изложени в Препоръка ЕССР/2011/3 ⁽¹⁹⁾;
 - v) органи за реструктуриране, определени от държавите членки съгласно Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁰⁾;
- б) „органи“ означава:
 - i) съответните органи;
 - ii) ЕБО;

⁽¹⁴⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

⁽¹⁵⁾ Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

⁽¹⁶⁾ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

⁽¹⁷⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

⁽¹⁸⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

⁽¹⁹⁾ Препоръка ЕССР/2011/3 на Европейския съвет за системен риск от 22 декември 2011 г. относно макропруденциалния мандат на националните органи (ОВ С 41, 14.2.2012 г., стр. 1).

⁽²⁰⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

- iii) ЕОЗППО;
- iv) Европейският орган за ценни книжа и пазари;
- v) Единният съвет за реструктуриране;
- в) „идентификационен код на правния субект“ (ИКПС) означава референтен код от 20 знака за еднозначно идентифициране на правно обособени субекти, които участват във финансови операции, и свързани референтни данни, който се основава на стандарта ISO 17442, разработен от Международната организация по стандартизация;
- г) „правен субект“ означава субект, който е допустим за ИКПС в съответствие със стандарта ISO 17442 и насоки относно допустимостта за ИКПС, публикувани от Комитета за регулаторен надзор за Глобалната система за идентификационен код на правния субект;
- д) „финансова операция“ означава в съответствие с параграф 1.66, буква в) от приложение А към Регламент (ЕС) № 549/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²¹⁾ нетното придобиване на финансови активи или нетното натрупване на пасиви за всеки вид финансов инструмент.

2. Критерий за изпълнение

При изпълнение на препоръката следва да се обърне дължимото внимание на принципа на пропорционалност, като се вземат предвид целта и съдържанието на всяка препоръка.

3. Срок за последващи действия

В съответствие с член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1092/2010 от адресатите се изисква да докладват действията, предприети в отговор на настоящата препоръка, или да предоставят подходяща обосновка в случай на бездействие в посочените по-долу срокове:

1. Препоръка А

До 30 юни 2023 г. от Комисията се изисква да предостави на Европейския парламент, на Съвета и на ЕССР доклад за изпълнението на препоръка А.

2. Препоръка Б

До 31 декември 2021 г. от адресатите на препоръка Б се изисква да предоставят на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на ЕССР доклад за изпълнението на препоръка Б.

4. Наблюдение и оценка

1. Секретариатът на ЕССР:

- а) подпомага адресатите, като осигурява координацията на процеса на докладване и предоставянето на съответните образци, и когато е необходимо, определя процедурата и срока за последващи действия с оглед ограничаване отчетната тежест върху адресатите;
- б) проверява последващите действия на адресатите, подпомага ги при поискване от тяхна страна и представя докладите за последващите действия на Генералния съвет посредством Управителния комитет.

2. Генералният съвет извършва оценка на действията и обосновките, представени от адресатите в докладите им, и ако е уместно, може да реши, че настоящата препоръка не е спазена и че адресатът не е предоставил подходяща обосновка за бездействието си.

Съставено във Франкфурт на Майн на 24 септември 2020 година.

*Ръководител на секретариата на ЕССР,
от името на Генералния съвет на ЕССР
Francesco MAZZAFERRO*

⁽²¹⁾ Регламент (ЕС) № 549/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно Европейската система от национални и регионални сметки в Европейския съюз (ОВ L 174, 26.6.2013 г., стр. 1).